

„Încredințarea” lui Satana

5 decembrie 2004

Gili Cârstea

Este fascinant și plin de semnificații dialogul dintre Dumnezeu și Satana, stăpânitorul acestei lumi, în cazul Iov. Maniera în care fiecare vede implicațiile și folosește limbajul ne ajută să înțelegem mai bine dinamica nimicirii și responsabilitățile personale în cazul marilor cataclisme care au lovit frumoasa planetă creată pentru a fi oglinda felului de guvernare a lui Dumnezeu.

Iov alesese să trăiască în neprihănire, deși lumea lui era una a nelegiurii, hotărâtă să demonstreze valoarea politicii lui Satana și binefacerile ei, mult superioare ordinii divine. Viața lui era o permanentă acuzație pentru societate. Familia lui se bucura de roadele neprihănirii, de protecția lui Dumnezeu și de pacea pe care o poate oferi o conștiință curată.

Dumnezeu invită universul să privească și să aprecieze deosebirile dintre cele două sisteme de guvernare. Satana recunoaște că Iov trăiește în neprihănire, dar pretinde că o face din interese pur materiale. Urmăriți dialogul:

- De unde vii?
- De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.
- Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.
- Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mânilor lui, și turmele lui acopăr țara. Dar ia întinde-Ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.
- Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.

Vă rog să remarcați acuzația deghizată din provocarea Satanei. El implică faptul că Dumnezeu Își întinde mâna și lovește atunci când se întâmplă o nenorocire, deși știa bine că Dumnezeu nu procedează așa, nici în cazul lui, nici în cazul oamenilor. El știa foarte bine că Dumnezeu mai degrabă Se jertfește pe Sine, decât să facă rău unui singur copil al Său. El a fost printre primii din univers care au cunoscut și înțeles principiul imutabil al dragostei jertfitoare. Aici nu face decât să manipuleze lingvistic mințile îngerilor și ale oamenilor. A reușit destul de bine.

Dumnezeu spune doar că El Se retrage, spre a oferi lui Satana posibilitatea de a verifica sinceritatea lui Iov. Satana pornește la lucru, lucrul lui preferat, lucrarea lui obișnuită, iar averea și familia lui Iov sunt spulberate într-o singură zi. Slujitorii lui Iov acuză și ei tot pe Dumnezeu pentru ororile care l-au lovit. Au fost sabeenii, a venit furtuna, au năvălit haldeenii, a căzut focul lui Dumnezeu din cer, dar mâna lui Satana nu este văzută de nimeni.

La întâlnirea următoare, Dumnezeu deschide din nou subiectul, destul de incomod acum pentru Satana, căci estimările lui cu "blestematul în față" nu s-au adevărit. Și de data aceasta continuă cu varianta primară a NLP-ului modern (Neuro Linguistic Programming):

- Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină.

- Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față.

- Iată, ți-l dau pe mână; numai cruță-i viața.

Generații întregi au fost programate să creadă că suferințele și necazurile vin din mâna lui Dumnezeu. Arta pervertirii adevărului este specialitatea lui Satana. El spune aici că, în momentul în care Dumnezeu Își va întinde mâna împotriva lui, Iov Îl va blestema în față. Satana știa foarte bine că Dumnezeu nu-Și întinde mâna împotriva nimănui, așa cum nu Și-a întins-o nici împotriva lui personal. Din contră, el și-a întins mâna împotriva Creatorului lui, iar Acesta a ales calea suferinței prin întoarcerea celuilalt obraz. Hristos a venit să descopere caracterul Tatălui, care nu ripostează violent nici chiar atunci când este lovit pe nedrept, așa cum a pățit Iov.

Astăzi milioane de oameni au „încredințarea” lui Satana, că Dumnezeu Își întinde mâna împotriva lor, lucru care îi face să-L blesteme în față.

Adventismul a fost chemat să împrăștie bezna care acoperă planeta. El trebuie să spună lumii că nu are nici un motiv pentru acuzarea lui Dumnezeu, deoarece El nu Își întinde mâna împotriva lor. În confuzia Babilonului, cineva trebuie să prezinte, cât de proeminent se poate, credința lui Isus despre Tatăl, spre a dovedi falsitatea „încredințării” lui Satana.

Nu vi se pare surprinzător că biserica rămășiței pariază astăzi pe varianta lui Satana despre cauzele nimicirii, susținând fără nici o reținere că moartea este pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcat?
